

בליך רשות לעיר נב ב פרשת זו שבר ע
ערוכים בידן נחמה ליבוביץ - שבת חמיש עשרה
ויצא לאור עיי מוסד תריה רהשללה למברגרין ולנורער
הסודות נשי מזרחי אמריקה

כ"ד

ח'י שרה (תשט"ז)

א. שאלת כללית
נחלקו המפדריס בהבנת שליחו של עבד אברהם. יש סופרים שלחו אברהם לארצו לקחת אש לבנו - מכל אשר יבהיר, ויש אומרים שלא תוחתו ורצה באשה ממשחטו - דראק-היר" מה הן מעלוותיהם ומה הן חולחותיהם על כל זאת מטה הצעורה ונסה להכדי בינהן.
את מי מפרשיינו גcosa לדעה ראשונה וממי לשניהם?

ב. שאלות סדירות:

1) השווה:

ז: ה' אלוקי השמים אשר לקחני

בגיהם אבוי ומארץ מולדתי

יאב: לך לך מארץ ומולדתך ובגיהם אבוי

התוכל למזו אסנה לשנוי חסרו?

2) השווה:

ז: ה' אלוקי השמים אשר לקחני מ...
ט"ו ז: אני ח' אשר הבאתני מ...

התוכל להסביר, למה בחר אברהם בלאון "לכח"

ולא בלאון הרגילה "הרואה"?

וע' עמו ז' ט"ז ! וע' טמואל ז' ז' ח' ז'

3) השווה: כ"ד י"ז: חומייאני נא מעט מים
כ"ה ל': הלויטני נא סן האדם האדם -
הסביר את ההבדל בין שמי הפטוויות וע' פטלו י"ג כ"ה

ג. השווה:

בגיהם העבד לבני ביתה (מ"ה-ט"ו)	במעשיהם (י"ז-י"ח)	בתפלתם (י"ד)
ויאמר אלה:	ויאמר:	והיה הנערת אשר אמר אליה:
<u>חומייאני נא מעט מים מכובב</u>	<u>חומייאני נא מעט מים מכובב</u>	<u>הטי נא כדך ואשתה</u>

וזהה ותווד כהה ומתר

ווחאמר:

ואטחה:

שנתה
ונם גמלין אשעם

שנתה אדונני

שנתה
ונם גמלין אשעםומהה ותווד כהה על זיה
ומתקהו
ווחאמר:ונם גמלין אשאב
עד אם כלון לשמה1) הסבר בוח היטה התנחות רבקה שזוכה מכם עלארך לעטאלן עטאלן + זיה
עלילות להיות הסבות שבגלן התנחות פה, שתחמם מהה2) למה לא סוף העבד לבני מיהו על התהוננותה כב' טהו טאהת א
ולמה סוף להם את דבריהם באותו בסוף שאזא נסח אוםם צחטיילו?3) התוכל למזו גם סבנה לשנוויט בדרכו העבד?
הערתן לשנויות המרובים - הויסות, מזרעת, שנוי סדר שבין חמוצה
כולו (פסוקים א - ב"ו) לבין סוף העבד בבית רבקה כולם

(פסוקים ל"ח - מ"ה) עיין גליון חי' שרה תעיב.

השאלות המסתונות X קשות ומסותנות אקסות ביזה, יפותר כל אחד לפה דרכו.
שאלות וגוט תשובה פא לשלו נחמה ליבוביץ, קריית משה, ירושלים.